

»»» Na Stříbrné stopě se čekalo na Borise. Po chvílce celý udýchaný dorazil.

„Promiňte mi zpoždění, to je ráno, a ještě jsem ani nesnídal! Ledničku mám prázdnou, ach jo.“

„No a co moje nádrž? Já ji snad nemám prázdnou?“ ozval se Maxi.
„Chápej, Maxi, že nemůžu pracovat z prázdným žaludkem, jako ty nemůžeš jezdit s prázdnou nádrží,“ vysvětloval Boris. „Kdybych měl aspoň nějaká vajíčka a trochu mléka, taková amoleta by mě zachránila...“

„Borisi, co kdybych ti ten nákup přivezl od farmáře Zelenáče?“ nabídl se Roary.

„To bys pro mě udělal, Roary? **Děkuju, synku!** Tak šest vajec a krabici mléka, ano? Ale spěchej, nebo hlady umřu.“

„Jasně, Borisi, jsem tu hned!“ zavolal Roary a vypálil závodnickou rychlostí.

